

רעפ 4653/24 - מוסא אלסאנע נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4653/24

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

מוסא אלסאנע

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק הדין של בית

המשפט המחוזי בירושלים ב-עפ"ג

7237-04-24 מיום 21.5.2024 שניתן על ידי

השופטים א' אברבנאל, ח' זנדברג ו-י'

מינטקביץ

בשם המבקש:

עו"ד

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטים א' אברבנאל, ח' זנדברג ו-י' מינטקביץ) ב-עפ"ג 7237-04-24 מיום 21.5.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (השופט י' צימרמן) ב-תפ"ע 16231-03-21 מיום 7.3.2024.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן ובו ארבעה אישומים - שלושה בעבירות סחר סמים והרביעי בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. לפי כתב אישום המתוקן, המבקש מכר קוקאין לסוכן משטרתי מספר פעמים בתמורה לסכומים נכבדים (בין 7,000 ש"ח לכ-10,000 ש"ח לעסקה), וביום מעצרו כאשר נתפס בעודו נוהג במכוניתו, החזיק קוקאין במשקל 70 גרם. המבקש הוכרז אפוא בהכרעת הדין כסוחר סמים. בית משפט השלום גזר עליו עונש של 3 שנות מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור למשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע; וכן הורה על חילוט שני רכבים ויתרות זכות ופיקדונות. עונש זה נגזר לאחר שבית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא בין 3.5 ל-6 שנות מאסר בפועל, ואולם מטעמי שיקום, בהתחשב, בין היתר, בנטילת האחריות של המבקש למעשיו, בכך שהוא נעדר עבר פלילי רלוונטי, בתקופת שהייתו במעצר בפיקוח אלקטרוני, בעבודתו כמורה מחליף,

ובמאמציו להשלים לימודים אקדמיים וכן בשילובו בקבוצות טיפוליות שונות - סטה ממתחם הענישה לקולה.

3. המבקש ערער על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי - וערעורו נדחה. בתמציתית יתואר, כי בית המשפט המחוזי עמד על כך שערכאת הערעור תתערב במידת העונש במקרים חריגים; ציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה; התייחס לחומרת עבירות הסמים והצורך להילחם בהן; וכן נתן דעתו להליך השיקומי שהמבקש עבר, ואשר נלקח בחשבון גם על ידי בית משפט השלום והוביל אותו לחרוג לקולה ממתחם הענישה. בנוסף נדחו טענות המבקש לעניין החילוט.

4. בבקשה שלפניי, המבקש שב וטוען, תוך כריכת עניינו הפרטני בסוגיות עקרוניות שונות אשר הוכרעו בפסיקה זה מכבר, כי ראוי להקל בעונשו מטעמי הליך השיקום שעבר. לטענתו, מדובר בהליך שיקום ש"ספק אם היה דומה לו", ואשר לא שוקלל כראוי בגזר הדין. אולם, כעולה מן הנסקר לעיל, בית משפט השלום נדרש לכלל שיקולי הענישה הרלוונטיים בעת גזירת הדין. הליך השיקום שעבר המבקש לא רק שהיה אחד מבין הרכיבים המנחים את הענישה, אלא שהיה בו כדי להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. גם נסיבותיו האישיות של המבקש לא נעלמו מעיני בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי, ואולם הן אינן ניצבות לבדן - מעשיו של המבקש אכן מצדיקים ענישה משמעותית (ראו והשוו: ע"פ 2909/23 פלוני נ' מדינת ישראל (7.2.2024)), אף שמטבע הדברים לענישה זו תהייה השלכות על עתיד המבקש ומשפחתו.

5. אשר על כן, ובהתחשב בכך שרשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, בהינתן שיקולי צדק ייחודיים או כשנגרם עיוות דין; כמו גם בכך שבקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 1306/24 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2024)) - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בסיון התשפ"ד (2.7.2024).

שׁוֹפֵט